

Nav har i flere saker behandlet hørselshemmede klønete.

Nav gjør hørselshemmede syke

DØVE

Rune Anda, daglig leder,
Bergen Døvesenter

PÅ KONTORET i Bergen Døvesenter får vi av og til besøk av fortvilte hørselshemmede. Felles for dem alle er at de har vært innom ulike hjelpeapparater uten å komme noen vei. Fordi de hører dårlig og har behov for tilpasset kommunikasjon, er veien gjennom systemets kompliserte jungel lang og vanskelig. Det være seg hos Nav eller Høresentral en eller andre som påberoper seg ekspertise på hørselshemmedes problemer.

Til slutt kommer de til oss. Verken Nav eller Hørsentralen ved Haukeland sykehus eller noen andre har rådet dem til å kontakte oss.

I SLUTTEN AV OKTOBER 2012 var jeg på Ål folkehøyskole og kurssenter for døve og holdt foredrag. Der var en elev som på slutten av foredraget ba om ordet. Fremfor alle sa han til meg: Jeg vil takke deg for at jeg begynte her på skolen. Min verden er forandret. Jeg er lykkelig!

Han var en av dem som oppsøkte Bergen Døvesenter som siste utvei. Han var hos oss i mai 2012. Han hadde gradvis mistet hørselen i voksen alder og slet med kommunikasjonen.

Det er vanskelig å prate med andre bare ved å munnavlese. Han hadde sin kamerat med seg, og jeg brukte tegnspråktolk, dermed kunne vi kommunisere noenlunde bra med hverandre. Han var fortvilet.

HAN FØLTE SEG som en kasteball mellom eksperter i hjelpeapparatet. Han sa han ønsket å jobbe

FOTO: COLORBOX

som sosionom, med hørselshemmede og døve som målgruppe. Nav rådet ham til å studere på Katedralskolen i Bergen. Jeg så for meg hvordan det ville fungere. Var redd han ville få problemer, både under utdanningen og i yrket sitt, hvis han fikk den jobben han ønsket.

Derfor fortalte jeg om mine erfaringer da jeg jobbet to år på Ål folkehøyskole. At han som elev der ville få både i pose og sekk: Tegnspråk, døves kultur, historie, identitet og mer til. Nye venner, daglig opplevelse av tegnspråk, kjenne ulike språk-

lig kommunikasjon med ulike elever.

OG IKKE MINST jobber det en døv kvinne på skolen som selv er sosionom. Disse tingene var noe han ville få god nytte av i sin utdanning og valg av arbeid rettet mot andre hørselshemmede, hvis han fortsatt ønsket å bli

sosionom.

Etter at han bare har gått to måneder på folkehøyskolen, kunne jeg tydelig se den store utviklingen hos mannen. Og etter mitt foredrag, kun på tegnspråk, sa han: Jeg forsto alt hva du sa!

” Vi har fått blomster fra hørselshemmede som takk

JEG VIL OGSÅ KOMME MED et hjerteresukk. Nav har i flere saker behandlet saker rundt hørselshemmede så klønete. De har ikke vist interesse av å kvalitets-sikre seg på felter som har med tegnspråkbrukere å gjøre.

Ikke har vi registrert at Nav eller andre «eksperter» har henvendt seg til Bergen Døvesenter med ønske om råd og tips. Heller ikke har de tenkt tanken å foreslå overfor enkelte brukere å høre med oss hvilke råd vi kan gi dem.

Vi har fått blomster fra hørselshemmede som takk for de rådene vi ga dem, som førte til at de fikk et nytt og meningsfylt liv.